№ 135 (467). Rok III. Warszawa, 20 czerwca 1922 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 200 za wiersz nonparelu. b) Instytucji i osób prywatnych 250 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy następny raz 25 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 500 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 800 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczaniem do domu 600 mk. Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji 25 mk.

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37. Telefon № 417-03.

Treść numeru 135-go.

Ukazał się w druku Nr. 43 Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, z dnia 14 czerwca 1922 roku, zawierający treść następującą:

1) Ustawa z dnia 11 maja 1922 r. o uchyleniu ograniczeń w sprawach spadkowych kobiet w Ziemi Wileńskiej i w województwach: nowogródzkiem, poleskiem i wołyńskiem, oraz w powiatach: bielskim, białostockim, białowieskim, grodzieńskim, sokólskim i wołkowyskim województwa białostockiego w brzmieniu, ustalonem nowelą z dnia 18 maja 1922 r. 2) Ustawa z dnia 18 maja 1922 r. w przedmiocie ratyfikacji konwencji, dotyczącej niefortyfikowania i zneutralizowania wysp Alandzkich, podpisanej w Genewie w dniu 20 października 1921 r. 3) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 maja 1922 roku o nieobecnych i zaginionych na województwa: nowogródzkie, poleskie i wołyńskie oraz na powiaty: białowieski, bielski, białostocki, grodzieński, sokólski i wołkowyski województwa białostockiego. 4) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 maja 1922 r. o przekazaniu Ministrowi Spraw Wewnętrznych prawa do wydawania zarządzeń o obowiązku posiadania przez właścicieli przedsiębiorstw handlowych faktur, uwidaczniania cen na artykuły pierwszej potrzeby oraz przedstawiania cenników władzom administracyjnym. 5) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 maja 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy obowiązującej ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu i ustawy z dnia 13-go grudnia 1920 r. o pocztach, radjotelegrafach, telegrafach i telefonach w czasie wojny, 6) Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 1-go czerwca 1922 r. o zaprowadzeniu wzajemnej wymiany paczek pocztowych między Polską a Rumunją, 7) Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 22-go maja 1922 r. w przedmiocie świadectw na przewóz spirytusu i wódki. 8) Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 3-go czerwca 1922 r. w sprawie taryfy na przewóz towarów w ruchu tymczasowym na budującej się linji Kutno—Strzałków. 9. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dn. 3 czerwca 1922 r. o podwyższeniu opłat przewozowych i postojowych na budującej się linji Kutno—Płock. 10) Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 3 czerwca 1922 r. o zmianach i uzupełnieniach przesówpi przewozowych, stanowiących część I Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, stosowanej do przewozów kolejami wąskotorowemi. 11. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dn. 9 czerwca 1922 r. o zmianach i uzupełnieniach Taryfy ogólnej na przewóz towarów zwłok i zwierząt stosowanej do przewozów kolejami wąskotorowemi.

USTAWA

z dnia 7 kwietnia 1922 r.

w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektorych opłatach stemplowych (należytościach).

Art. 1. Ustawa z dnia 16 lipca 1920 r. o podwyższeniu i zrównaniu stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należytościach bezpośrednich i stemplowych) na obszarach b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 498) ulega zmianom następującym:

1. Stałą opłatę stemplową od podań, wymienionych w art. 14 dekretu z dnia 7 lutego 19 9 r. (Dz. P. P. P. Nr. 14, poz. 145) i w poz. tar. 43, b. 1 austr. ustawy z dnia 13 lutego 1862 r. (Austr. Dz Ust. P. Nr. 89) podwyższa się na 3 000 mk.

Takiej samej opłacie podlegają podania o zatwierdzenie statutu lub zmiany statutu spółek akcyjnych lub komandytowych na akcje.

2. Stałą opłatę stemplową od podań, wymienionych poz. tar. 43, b. 2) austr. ustawy z dnia 13 grudnia 1852 r. (Austr. Dz. Ust. P. Nr. 89) podwyższa się na 500 mk.

3. Stałą opłatę stemplową od podań, wymienionych w art. 11 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 14, poz. 145) tudzież w poz. tar. 43 a 2; 43 c 1, 2, 3; 43 d; 43 e; 43 f; 43 h; aurtr. ustawy z dn. 13 grudnia 1862 r. (Austr. Dz. Ust. P. Nr. 89), podwyższa się na 200 mk.

4. Podania o zezwolenie na nabycie ninruchomości przez obcokrajowca (ustawa z dnia 24 marca 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 178) podlegają opłacie w wysokości 5.000 marek.

5. Podania, któremi petent żąda zmiany decyzji w przedmiocie daniny publicznej podlegają opłacie w wysokości 50 marek.

Stawki, wymienione w punktach 1 do 5 niniejszego artykułu, odnoszą się do pierwszego arkusza podania. Każdy dalszy arkusz podania podlega opłacie stemplowej w kwocie 50 marek. Takiej samej opłacie po 50 mk. podlega każdy arkusz drugiego i dalszych egzemplarzy podania wniesionego w dwóch lub więcej egzemplarzach.

6. Podania, wnoszone do władz i urzędów samorządowych w sprawach, należących do własnego lub poruczonego zakresu działania gmin lub związków samorządowych, nie podlegają opłacie stemplowej na rzecz Państwa.

8 Od każdego załącznika do popania, podlegającego opłacie stemplowej, należy uiścić opłatę w kwocie 50 marek.

8. Stałą opłatę stemplową od świadectw, wymienionych w art. 30 i 31 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 14, poz. 145), tudzież w poz. tar. 116 a, aa, austr. ustawy z dnia 13 grudnia 1862 r (Austr. Dz Ust. P. Nr. 89), podwyższa się na 200 mk. od pierwszego, a na 50 mk. od każdego dalszego arkusza.

9. Ustanowioną w art. 1, 8 i 16 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P Nr. 73, poz. 498) stałą opłatę stemplową od pełnomocnictw podwyższa się na 100 marek.

Pełnomocnictwo, wystawione przez osobę, która pozostaje lub pozostawała w stosunku służbowym a upoważniające do podjęcia w jej imieniu poborów służbowych lub należytości emerytalnej, jest wolne od opłaty stemplowej.

Art. 2. Stałe opłaty stemplowe, ustanowione:

1. W poz. 14 taryfy, ogłoszonej rozporządzeniem b. Generał Gubernatora Warszawskiego z dn. 19 lipca 1916 r. (Dz. Rozp. Nr. 40, poz. 127), w poz. tar. 73 i 95 austr. ustawy z dnia 9 lutego 1850 r. (Austr. Dz. Ust. P. Nr. 50), w art. 14 punkt 3 lit. d) ros. ustawy o opłatach (Ros. Zb. Pr. tom V, wyd. z 1903 r.) od wyciągów z ksiąg metrykalnych, podwyższa się na 50 marek;

W art. 32 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 14, poz. 145) tudzież w poz. tar. 2 lit. a), b) austr. ustawy z dnia 13-go grudnia 1862 r. (Austr. Dz. Ust. P. Nr. 89) od odpisów i w poz. tar. 7, lit. h) austr. ustawy z dnia 9 lutego 1850 r. (Austr. Dz. Ust. P. Nr. 50) od duplikatów podwyższa się na 100 marek od każdej stronicy. Stronicę zaczętą uważa się za całą.

Jeżeli strona, żądająca poświadczenia zgodności z oryginałem, sama sporządziła odpis, to opłata za poświadczenie zgodności wynosi 50 mk. od każdej stronicy odpisu.

3. W poz. tar. 7 lit. g) austr. ustawy z dnia 9 lutego 1850 r. (Austr. Dz. Ust. P. Nr. 50) od wymienionych tam licencji i t d. podwyższa się na 500 mk.

4. W poz. tar. 101 I A. b. austr. ustawy z dnia 13 grudnia 1862 r. (w brzmieniu, ustalonem w § 12 lit. a), c) austr. ces. rozp. z dnia 28 sierpnia 1916 r. (Austr. Dz. Ust. P. Nr. 281) od kolejowych listów przewozowych podwyższa się na 50 mk.;

5. W poz. 8 taryfy stemplowej niemieckiej od zezwoleń na używanie motorowych środków przewozowych podwyższa się dziesięciokrotnie;

6. Stałą opłatę stemplową, ustanowioną w poz. 45 taryfy stemplowej pruskiej (ogłoszonej rozporządzeniem pruskiego Ministra Skarbu z dnia 30 czerwca 1909 r. (Zb. Pr. str 555) od świadectwa nadania obywatelstwa, podwyższa się na 5.000 marek.

Art. 3. Stałą opłatę stemplową od kart do gry, ustanowioną w art. 1 ustawy z dnia 18 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 204), podwyższa się na 500 mk.

Wszystkie inne stałe opłaty stemplowe (należytości), ktore wedle dotychczasowych przepisów wynoszą mniej niż 20 mk.— z wyjątkiem opłaty stemplowej od czeków (art. 17 ustawy z dnia 26 października 1921 r. o opłatach stemplowych od weksli (Dz. U R. P. Nr. 38, poz. 313) oraz z wyjątkiem należytości sądowych, wymienionych w taryfie, załączonej do austr. cesarskiego rozporządzenia z dnia 15 września 1915 r. (Austr. Dz. Ust. P. Nr. 279) podwyższa się na 20 marek.

Art. 4. Wyrażone sumą stałą wymiary kar pieniężnych, przewidzianych w przepisach ustawowych o opłatach stemplowych (należytościach), w szczególności też w ustawie niemieckiej z dnia 26-go lipca 1918 r. (Dz. Ust. str. 779) o podatku od obrotu, podwyższa się dziesięciokrotnie.

Art. 5. Jeśli z obliczenia należytości skalowej przy zastosowaniu jednej ze skal, obowiązujących w b. zaborze austrjackim, wypada kwota z ułamkiem marki, należy ten ułamek zaokrąglić wzwyż do pełnej marki.

Sumę 35 marek, do której uiszczanie należytości skalowej znaczkami stemplowemi jest obowiązkowe (§ 6 austr. ustawy z dn. 13 grudnia 1862 r. Dz. Ust. P. Nr. 89) podwyższa się do kwoty 3.000 mk.

Art. 6. W celu ujednostajnienia i uproszczenia przepisów ustawowych o opłatach stemplowych (należytościach) upoważnia się Ministra Skarbu:

1. Do rozciągnięcia mocy obowiązującej przepisów ustawowych z tej dziedziny, obowiązujących w poszczególnych dzielnicach Rzeczypospolitej Polskiej, na inne dzielnice;

2. Do uchylenia przepisów ustawowych, obowiązujących w poszczególnych dzielnicach, ewentualnie zastąpienia ich przepisami, obowiązującemi w innej dzielnicy;

3. Do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej postanowień ustawy niniejszej oraz utrzymanych w mocy przepisów ustawowych, dotyczących poszczególnych przedmiotów w zakresie opłat stemplowych, w dotychczasowem ich brzmieniu albo zmienionych w myśl postanowień, zawartych w poprzednich ustępach niniejszego artykułu, w formie tekstu jednolitego z kolejną numeracją paragrafów, niezależną od użytej w pierwotnym tekście ustawowym.

Art. 7. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z właściwemi ministrami.

Art. 8. Art 6 i 7 niniejszej ustawy wchodzą w życie z dniem jej ogłoszenia; reszta jej postanowień wchodzi w życie w miesiąc po jej ogłoszeniu.

Ustawa niniejsza wraz z wydanemi na jej podstawie rozporządzeniami traci moc obowiązującą w dniu 1 stycznia 1924 r.

Marszałek:

Trąmpczyński.

Prezydent Ministrów:

(—) *A. Ponikowski*

Minister Skarbu:

Michalski.

DZIAŁ POLICYJNY.

Trzepanie ubrań, dywanów mebli i t. p.

Komendant P. P. poleca Kierownikom Komisarjatów i Urzędów P. P. przyjąć do wiadomości i zarządzić bezwzględne przestrzeganie rozporządzenia Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, dotyczącego trzepania ubrań, mebli, dywanów i t. p. (Dziennik Komisarjatu Rządu Nr. 129 z dnia 12 czerwca r. b.) według którego:

1) zabrania się trzepania ubrań, mebli, dywanów i t. p. przedmiotów na balkonach, w oknach i na klatkach schodowych;

2) trzepanie wszelkich rzeczy może odbywać się tylko na podwórzach, w miejscach do tego przeznaczonych, w czasie od godz. 8 rano do 11 w południe.

Winni nieprzestrzegania niniejszego rozporządzenia podlegać będą karze przewidzianej w art. 8 Ustawy z dn. 14/920 r. (Dz. Ust. Rozp. P. Nr. 61 poz. 388).

Niniejsze rozporządzenie winno być pod rygorem odpowiedzialności z art. 139 K. K umieszczone w miejscu widocznem wraz ze wskazaniem miejsca przeznaczonego w danym domu na trzepanie rzeczy

Raporty nadzwyczajne.

Powołując się na p. 13 Rozkazu Dziennego Nr. 1537 z dn. 17/IV 1921 r. oraz okólnik Nr. 149 z dn. 4 lutego r. b., Komendant P. P. przypomina Kierownikom Komisarjatów i Urzędów o obowiązku natychmiastowego zawiadamiania Komendy Okręgowej o nadzwyczajnych wypadkach. Do kategorji nadzwyczajnych wypadków należą:

1) zaburzenia na tle politycznym i ekonomicznym, a więc niedozwolone demonstracje uliczne, zamachy na osoby urzędowe, akty terorystyczne, akty sabotażu t. j. niszczenie warsztatów pracy i produkcji oraz niszczenie urządzeń użyteczności publicznej 2) strajki, 3) poważne wypadki żywiołowe: wielkie pożary, zawalenie się domu, 4) zbrojne napady: zabójstwo, morderstwo, napady rabunkowe 5) zabójstwo policjanta 6) zranienie policjanta i 7) użycie broni przez policjanta.

Odnośne raporty pisemne winny być redagowane w myśl instrukcji podanej w p. I rozkazu Komendy Głównej Nr. 167 z dnia 31 maja r. b. i bezzwłocznie przesyłane do Komendy Okręgowej przez umyślnych posłańców w kopertach z napisem „b. pilne", „natychmiast otworzyć". Przed wysłaniem raportu pisemnego należy zawiadamiać Komendę Okręgową o ważniejszych wypadkach telefonogramicznie.

KRONIKA.

O OCHRONĘ GRANICY WSCHODNIEJ.

W dniu 13 czerwca odbyła się w Ministerstwie Spraw Wywnętrznych pod przewodnictwem p. Min. Kamieńskiego, konferencja wojewodów północno-wschodnich z udziałem delegata rządu w Wilnie, poświęcona sprawom ochrony granicy wschodniej.

Przedobiednie obrady z udziałem p. dyrektorów depart. St. Urbanowicza i Lonca, oraz referentów fachowych, poświęcone były sprawom podziału terytorjalnego państwa, wyniklym w związku z przyłączeniem do Polski ziemi Wileńskiej.

Na popołudniowem posiedzeniu obok wyżej wymienionych osób, byli obecni p. o. Min. Poczt i Telegrafów Stesłowicz, p. w. m. sprawiedliwości Rymowicz, p. w. m. Mikulecki, oraz przedstawiciele wojskowości.

Pierwsza część obrady miała na celu omówienie sprawy ochrony granicy wschodniej, która to sprawa obecnie jest na porządku obrad Rady Ministrów, oraz znajduje się w związku z wnoszoną obecnie do Sejmu ustawą o straży granicznej. Przedewszystkiem zaś chodziło o bezpośrednie przez wojewodów zorjentowanie najwyższych kierowników rozmaitych resortów, od których w znacznej mierze należy wzmocnienie i ulepszenie ochrony granicy wschodniej.

Po wyczerpujących debatach zaznaczono konieczność rozbudowania w jaknajszybszym czasie połączeń telefonicznych i telegraficznych na pograniczu jak również wzmocnienie przez Ministerstwo Spraw Wojskowych w porozumieniu z poszczególnymi wojewodami, wojskowej obsady granicy, w celu należytego zabezpieczenia ludności oraz umożliwienia natychmiastowej kontrakcji, w razie zbrodniczych wypadów band zbrojnych na nasze terytorjum.

W tej samej sprawie jeszcze w dniu 12 b. m. w Nowogródku na konferencji w Województwie zostały przez P. Dyrektora Departamentu Bezp. St. Urbanowicze wydane zarządzenia, wzmagające czujność organów bezpieczeństwa pogranicza i zmierzające do skoordynowania działalności władz cywilnych z wojskowemi, oraz do przeprowadzenia specjalnej inspekcji ostatnich zajść, celem zorjentowania się w należytej sprawności funkcjonowania oddziałów straży pogranicznej.

Redaktor *J. Plewiński.* Drukarnia F. Szyszyńska i S-ki, Senatorska 22-32, tel. 44-69.